

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนค้อยสัมฤทธิ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดโพธิ์วราราม จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ปลายภาค ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 แสดงการทดสอบการแจกแจงของคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทย ก่อนการทดลองของกลุ่มประชากร

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง และผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ปลายภาค ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 หลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง และผลการทดสอบสมมติฐาน

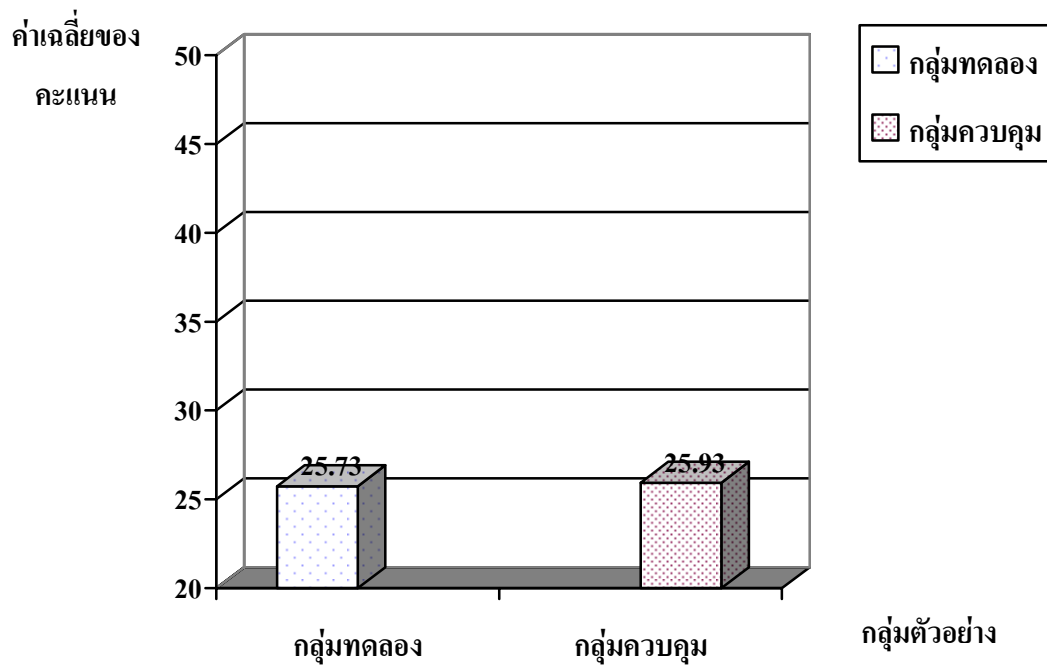
**ตอนที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนสอบปลายภาค
วิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของกลุ่มตัวอย่าง**

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	คะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	29	23
2	25	24
3	27	24
4	23	25
5	25	27
6	25	29
7	26	31
8	25	21
9	32	21
10	23	23
11	26	25
12	22	27
13	31	28
14	25	30
15	22	31
\bar{X}	25.73	25.93
S.D.	2.98	3.36

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.73 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.93

คะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลอง

ภาพที่ 4 คะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 1 และภาพที่ 4 พบว่า นักเรียนด้อยสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยต่ำกว่านักเรียนด้อยสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยกลุ่มควบคุม

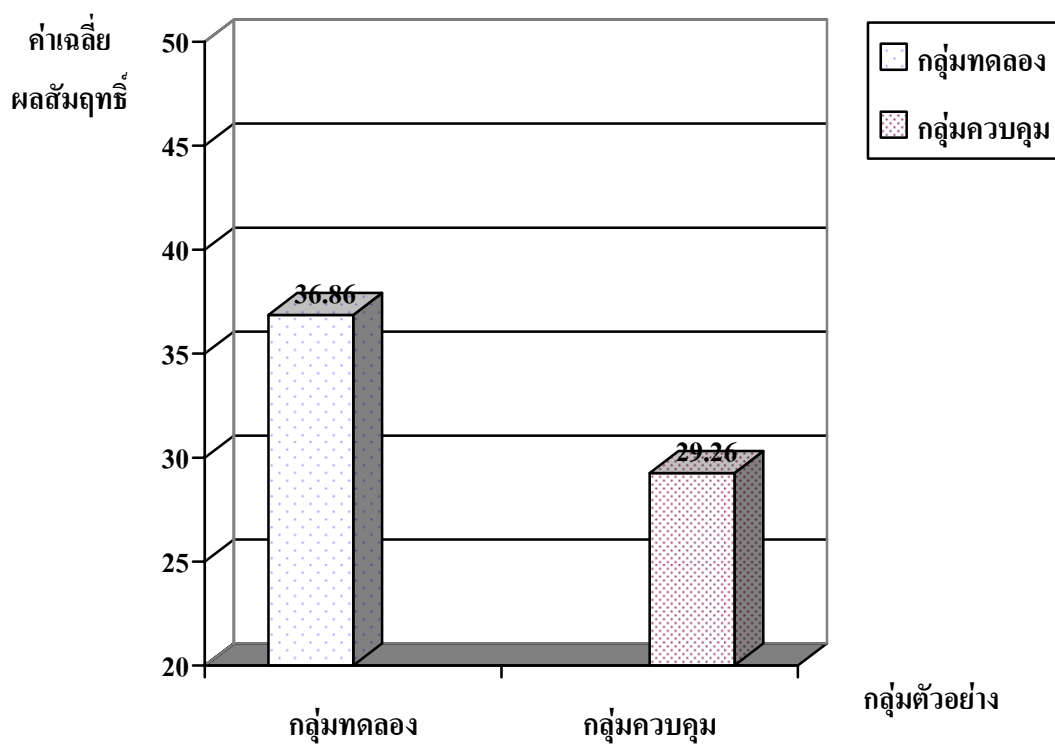
ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ปลายภาค ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	40	30
2	35	34
3	40	31
4	34	29
5	37	29
6	36	29
7	37	25
8	36	29
9	40	31
10	35	33
11	38	26
12	34	26
13	41	27
14	36	27
15	34	33
\bar{X}	36.86	29.26
S.D.	2.14	2.76

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 36.86 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 29.26

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลอง

ภาพที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 2 และภาพที่ 5 พบว่า นักเรียนด้อยสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนด้อยสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยกลุ่มควบคุม

**ตอนที่ 3 แสดงการทดสอบการแจกแจงคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลอง
ของกลุ่มประชากร**

ผู้วิจัยนำคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มประชากรมาทดสอบการแจกแจง โดยใช้สถิติ The Komogorov Test ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบการแจกแจงของคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลอง ของกลุ่มประชากร

	n	\bar{X}	S.D.	K	p
กลุ่มประชากร	58	31.01	6.39	.91	.37

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบการแจกแจงของคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มประชากร ด้วยสถิติ The Komogorov Test พบว่า คะแนนสอบปลายภาค วิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มประชากรมีการแจกแจงเป็น โคนึงปกติ

**ตอนที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
และผลการทดสอบสมมติฐาน**

ผู้วิจัยนำคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง มาเปรียบเทียบและทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t - test for independent samples ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	15	25.73	2.98		
กลุ่มควบคุม	15	25.93	3.36	-.17	.86

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทย ก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.73 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.93 พบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง และผลการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง มาเปรียบเทียบและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t - test for independent samples ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	15	36.86	2.41	8.01	.00
กลุ่มควบคุม	15	29.26	2.76		

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.86 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.26 พบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดโพธิ์วราราม จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัย อภิปรายได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน คือ หลังการทดลอง นักเรียนด้อยสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย ที่ได้เข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย สูงกว่านักเรียนด้อยสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย ที่ไม่ได้เข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยหลังการทดลองของนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มทดลองกับนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มควบคุม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แสดงในตารางที่ 5) แสดงว่าภายหลังการที่ได้เข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนจากผู้วิจัย นักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มควบคุม ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้อง และสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ก่อนการทดลอง นักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนสอบปลายภาควิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แสดงในตารางที่ 4) แต่หลังการทดลองนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนด้อยสัมฤทธิ์กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แสดงในตารางที่ 5) แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีส่วนช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้ เนื่องจาก โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการเรียนแก่ผู้เรียน และฝึกทักษะต่างๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนมีกลยุทธ์ในการเรียนเกิดขึ้น ซึ่งกลยุทธ์ในการเรียนจะช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้อ และเมื่อผู้เรียนนำกลยุทธ์ที่ได้เรียนรู้ไปใช้

ในการเรียน จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรพงศ์ (2547) ที่ได้ศึกษาผลของการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ โดยอาศัยหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ในการเรียน และเนื้อหาวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนากลยุทธ์ในการเรียนให้เกิดขึ้น ซึ่งโปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน จะพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน 6 ด้านด้วยกันคือ 1) การสอนให้นักเรียนจัดทำตารางเวลา 2) ให้นักเรียนรู้จักใช้ประโยชน์จากห้องสมุดในการค้นคว้าหาข้อมูล 3) สร้างนิสัยรักการอ่าน 4) ให้นักเรียนเรียนรู้ประโยชน์ของการจดบันทึกและวิธีการจดบันทึก 5) ให้นักเรียนเรียนรู้เทคนิคการจำ และ 6) ให้นักเรียนรู้วิธีการเตรียมตัวสอบ กิจกรรมทั้งหมดนอกจากการให้ความรู้ ยังเน้นการฝึกปฏิบัติและการนำไปใช้จริง ในการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม เช่น การใช้เกม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งการจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมนี้ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจตนเอง สามารถที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเองต่อไปได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ เฮวพา (2522: 229) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกลุ่มว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากกลุ่ม จะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าและมีความหมายต่อผู้เรียนมาก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในฐานะสมาชิกของกลุ่ม ได้ลงมือปฏิบัติจริงและได้แสดงความคิดเห็น จะก่อให้เกิดแนวคิดและสามารถจะจดจำเนื้อหาได้นาน การมีส่วนร่วมในกลุ่มจะทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน สามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้จากกลุ่มเพื่อนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นในการดำเนินกิจกรรมแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้สร้างบรรยากาศในกลุ่มให้มีความอบอุ่นและรู้สึกผ่อนคลาย เพื่อให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกันของกลุ่ม เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแนะแนวกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ประเมินถึงประสิทธิภาพของโปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน โดยพิจารณาจากคำตอบของแบบประเมินการเรียนรู้ในกิจกรรมแต่ละครั้งของนักเรียน (ดูได้จากข้อมูลในภาคผนวก ง) เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรม (ในภาคผนวก ค) ซึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองสามารถเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และมีการพัฒนาพัฒนากลยุทธ์

ในการเรียนเกิดขึ้น และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยแสดงรายละเอียดไว้ในส่วนของภาคผนวก (ภาคผนวก จ) ผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จึงสนับสนุนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของโปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนว่าสามารถพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ และช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยให้สูงขึ้นได้

สรุปได้ว่า โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยหลักการแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ในการเรียน และเนื้อหาวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มาใช้กับนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดโพธิ์วาราม จังหวัดอุดรธานี จัดรูปแบบการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการแนะแนวกลุ่ม จำนวน 16 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เพื่อพัฒนานักเรียนด้อยสัมฤทธิ์ให้มีกลยุทธ์ในการเรียน เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยสูงขึ้น ผลการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นสิ่งยืนยันและสนับสนุนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของโปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน ว่าสามารถใช้พัฒนากลยุทธ์ในการเรียน และนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยที่สูงขึ้นได้